

УДК 316.334.2

РЕТРОСПЕКТИВА ВПРОВАДЖЕННЯ КО НЦЕПЦІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Студ. І.О. Анурова-Приходько, гр. БІО-1-13

Наук. керівник доц. А.О. Дворецький

Київський національний університет технологій та дизайну

За останні пів століття була проведена низка зустрічей, самітів та прийнято багато важливих документів для реалізації ідеї сталого розвитку.

3-14 червня 1992 року в Ріо-де-Жанейро (Бразилія) відбулася Конференція ООН з навколишнього середовища і розвитку. На зустрічі було прийнято декларацію, що складається з 27 принципів, які визначають права і обов'язки країн у забезпеченні розвитку і добробуту людей.

На конференції в Ріо-де-Жанейро прийнята «Agenda 21» – програма стійкого розвитку що передбачає комплексний розвиток єдиної системи що складається з соціального, економічного та екологічного компонентів. Важливою темою даного документу є необхідність ліквідації бідності за допомогою надання бідним ширшого доступу до ресурсів, які їм необхідні для стабільного життя. За підсумками Конференції Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища і розвитку (ЮНСЕД) була заснована Комісія Організації Об'єднаних Націй з питань сталого розвитку.

Одними з найважливіших проблем конференції було підписання Конвенції про зміну клімату, біологічне різноманіття і питання скорочення викидів вуглекислого газу в атмосферу. На Конференції було поставлено питання про те, що було б справедливо передавати країнам, що розвиваються або частину прибутку, отриманого від використання їх генетичних ресурсів або на пільгових умовах нові технології, здатні сприяти вирішенню питань охорони навколишнього середовища. На самій Конференції президент Дж. Буш виступив її різким супротивником і відмовився від підписання.

З 26 серпня по 4 вересня 2002 року в Йоганнесбурзі відбулася Всесвітня зустріч на вищому рівні зі сталого розвитку, яка допомогла оцінити набуті досягнення та обговорити нові проблеми що з'явилися за 10 років після зустрічі на вищому рівні «Планета Земля». Цей саміт трансформував мету, обіцянки і зобов'язання «Agenda 21» в конкретні, практичні дії. У ході останнього пленарного засідання саміту його учасниками була прийнята політична декларація форуму – її документ передбачав ряд широкомасштабних акцій, що забезпечують доступ сотням мільйонів людей до чистої води та електричної енергії, а також 50-відсоткове зниження рівня бідності до 2015 року. У ньому обумовлені комплексні природоохоронні програми, що уповільнюють вирубку лісів і виснаження рибних ресурсів, глобальне зниження субсидій на видобуток копалин енергоносіїв, перехід на відновлювальні джерела енергії. На саміті було відмічено, що за минуле десятиліття рішення, прийняті з довілля охорони і переходу до сталого розвитку, багато в чому виявилися не виконаними. Попри загальне економічне зростання, глобалізаційні процеси, що розвернулися, не принесли поліпшення якості життя більшої частини людства, а допомога країнам, що розвиваються, скоротилася.

Забезпечення сталого розвитку є в першу чергу обов'язком урядів, що повинна розробляти національні програми, плани і політику. Зусилля держав повинні координуватися через міжнародні організації, такі як Організація Об'єднаних Націй. Спеціальний радник генсека ООН з питань навколишнього середовища Ян Пронк заявив, що за двадцять років, що минули з конференції в Ріо, вирішення проблеми бідності зазнало повний крах. Світ зіткнувся з проблемами наростанням злиднів, голоду, хвороб, неписьменності і триваючої деградації екологічних систем, від яких залежить наш добробут. Нерівність між багатими і бідними зберігається. Ті проблеми, які афішували в Ріо в 1992 р так і залишилися напередодні «Ріо + 20». За 20 років ми не вирішили практично жодної з проблем. Все нові організми заносяться в червону книгу, а економічний розрив між розвинутими країнами та країнами третього світу продовжує невпинно зростати. Скільки ще треба конференцій, щоб ми задумалися та почали діяти?